

Struinen

in de Amsterdamse Waterleidingduinen

nr. 120 | Winter 2023

**Rosan Kocken beschermt
natuur in Noord-Holland**

**Kleinschalig bosbeheer
verrijkt de duinbossen**

**Wandelen langs sporen
van bezitters en bezetters**

**Alles over bosuilen;
met excursie!**

waternet

waterschap amstel gooi en vecht
gemeente amsterdam

Bezoekerscentrum

De Oranjekom

Eerste Leijweg 6
Tegenover Vogelenzangseweg 21
2114 BH, Vogelenzang
T 020-6087595 | E awd@waternet.nl
Open: dinsdag t/m zondag
10.00 – 16.30 uur

Toegang

U bent elke dag van harte welkom tussen zonsopkomst en zonsondergang, ook buiten de paden.

- Toegangskaart verplicht vanaf 18 jaar
- Geen toegang voor honden
- Geen toegang voor fietsen en andere voertuigen
- Geen toegang tot de rust- en infiltratiegebieden

Kijk voor alle voorwaarden op awd.waternet.nl

“Natuurgebieden zijn van onschatbare waarde”

Rosan Kocken is gedeputeerde van de provincie Noord-Holland voor onder meer water, natuur en landschap. Ze groeide op in Heerhugowaard, studeerde rechten en wandelt graag in de Amsterdamse Waterleidingduinen (AWD).

“Met mijn man en twee kinderen kom ik zo’n zes keer per jaar in de AWD. Ik ken het gebied al sinds mijn jeugd en het voelt er heerlijk vertrouwd. Meestal maken we een rondje bij ingang Oranjekom/Oase. De kinderen vinden de herten geweldig en vermaken zich met spelletjes. Mijn man en ik nemen de tijd om uitgebreid te praten. Dat gaat buiten toch echt anders dan aan de keukentafel. Wij zijn echte praatwandelaars. Vooral in coronatijd was het heerlijk om in de duinen te zijn. De omvang en de ruimte geven een gevoel van vrijheid.

Grote natuurgebieden zoals de Amsterdamse Waterleidingduinen zijn van onschatbare waarde. Wie wil daar niet met de wind in de haren af en toe het hoofd leegmaken? Dat kan hier en in veel andere provinciale natuur- en recreatiegebieden.

De provincie versterkt de natuur in Noord-Holland en beschermt bedreigde dieren en planten. Dat doen we samen met onze partners, zoals in dit natuurgebied van Waternet. De provincie legt bijvoorbeeld verbindingen aan tussen natuurgebieden, zoals een ecoduct of een faunatunnel. Ook pakken we factoren aan die de natuur- en de waterkwaliteit bedreigen. Zo beschermen we onder andere de drinkwatervoorziening. Ik denk dat onze kinderen er later dankbaar voor zijn.”

Spookachtige opportunist

De 'hoe...hoe...hoe...hoe-roe-rop' van de bosuil is vaste prik in enge films. Toch zijn er maar weinig mensen die de bosuil van dichtbij hebben gezien. Een excursie in de Amsterdamse Waterleidingduinen (AWD) kan daar verandering in brengen.

Bosuilen laten zich zelden bewonderen en je moet over een scherp en geoefend vogelaarsoog beschikken om ze tegen een boomstam aangedrukt te zien rusten. De beschermde bosuil is ongeveer zo groot als een kraai, heeft een grote ronde kop en grote brede vleugels. Kleurvarianten zijn grijs, donkerbruin en roestrood. De ogen zijn zwart. De bosuil heeft wel wat weg van de ransuil en de velduil, al zijn er ook belangrijke verschillen. In ons land is de bosuil de meest voorkomende uilensoort.

Soort is gehalveerd

"Twaalf tot veertien paar, telden wij er recent in de waterleidingduinen", vertelt Fred Koning die met zijn zoon Henk-Jan onderzoek doet naar bosuilen en andere roofvogels in de AWD. "Het waren ooit vijftig tot dertig paartjes. Dat betekent dat het aantal is gehalveerd." Koning wijt dit aan de komst van de havik en de boomkruiper die jagen op bosuiljongen, maar denkt ook aan overbegrazing door damherten. "Er is voor zijn voornaamste prooidier, de muis,

nu minder rommelig territorium met hoge ruige planten, kruipwilg en rozenstruiken beschikbaar." Onderzoeksvrijwilliger Koning verwacht wel dat de soort weer zal opveren "omdat het aantal haviken afneemt."

Vroegbroeders

Bosuilen zijn echte vroegbroeders. Soms is er al een legsel in februari, vaker al in maart. Meestal telt een nest twee tot vier eieren. De bosuil heeft een voorkeur voor holle bomen maar broedt ook in nestkasten en verlaten ruimtes in gebouwen. Een paartje verblijft het hele jaar in hetzelfde territorium.

Speuren naar sporen

Reden waarom boswachter Jeroen Engelhart begin februari een bosuilexcursie verzorgt voor lezers van Struinen en met u gaat speuren naar bosuilsporten in de AWD. Fascinerend vindt boswachter Jeroen de bosuil. "De bosuil jaagt in het donker. Met zijn grote irissen heeft hij uitstekend zicht. Het verendek van bosuilen is fluweelzacht. Zijn vlucht is dan ook geruisloos. Hoewel de bosuil eruitziet als knuffelbaar en sloom, is het een echte killer die van alles eet. Van muizen en zangvogeltjes tot meikevers en kikkers. De bosuil is een echte opportunist."

Bosuilexcursie voor lezers van Struinen

Op donderdag 1 februari is er speciaal voor lezers van Struinen een gratis bosuilexcursie van 19.30-21.00 uur o.l.v. boswachter en bosuilkenner Jeroen Engelhart.

De excursie staat 22 december online, dus boek snel want vol is vol. Boswachter Jeroen neemt je mee op een rondje langs bosuilterritoria en vertelt over bosuilen in onze duinbossen. Inschrijven kan op awd.waternet.nl.

Wandeling voor vroege vogels

Deze winter zijn er ook 'Wandelingen voor Vroege Vogels'. Natuurgidsen gaan met deelnemers bij zonsopgang het duin in. In de ochtend-uurtjes ontwaakt de natuur en is er van alles te zien en te horen. Het is bijzonder leerzaam op dit tijdstip samen met ervaren gidsen het leven in het duin te ontdekken. Tochtjes duren ca. tweeënhalf uur. Kijk voor vertreklocaties en -tijden op vroegevogelswandeling.nl of op awd.waternet.nl. Aanmelden is niet nodig en de excursies zijn gratis.

Werken aan het bos van de toekomst

In de Amsterdamse Waterleidingduinen (AWD) is Waternet gestart met kleinschalig bosbeheer. In eentonig bos komen open plekken die voldoende licht en ruimte bieden voor loofbomen, kruiden en grassen. Het soortenrijke bos dat zo ontstaat, kan tegen een klimaatstootje en trekt meer dieren en planten aan. “We brengen de motor van natuurlijke processen op gang.”

Een paar kilometer van ingang Oranjekom/Oase staat een flink bos van Oostenrijkse den. De soort is ooit in de duinen aangeplant om stuifzand vast te leggen en de toenmalige Limburgse mijnbouw van stuthout te voorzien. Het eentonige productiebos kent nauwelijks variatie in soorten, lengte en leeftijd. Tussen de dikke dennenstammen staan slechts wat sprietige esdoorns. Inheemse loofbomen en struiken zoals eik, lijsterbes en kardinaalsmuts ontbreken, net als ondergroei met bijvoorbeeld kruiden en planten. De bodem is er bedekt met een verstikkend naaldentapijt.

Verjongingskuur

Vorig jaar heeft de beheerploeg van Waternet met een aannemer dennenbos verwijderd om een

noodzakelijke verjongingskuur in gang te zetten. “Een goed ontwikkeld bos,” vertelt projectleider Kleinschalig Bosbeheer Maarten van Kampen van Waternet “bestaat uit mossen, grassen, een kruidige laag, struiken, jonge bomen, oude bomen en bomen in de aftakelingsfase. In dit bos van Oostenrijkse den en esdoorn tellen we naast deze twee boomsoorten alleen nog enkele bomen in aftakelingsfase en wat grassen. Als dit soortenarme bos door ziekte of na droogte wordt aangetast, kan het zomaar instorten en verdwijnen. Dat willen we voorkomen door open plekken te maken van maximaal vijftig tot zestig meter doorsnede, waar licht en ruimte het bos vernieuwen. We laten de natuur zoveel mogelijk haar gang gaan. Om de motor van natuurlijke processen op gang te brengen, planten we hooguit van elders in het duin jonge loofsoorten zoals lijsterbes en meidoorn.”

Dood hout

Een jaar na de werkzaamheden zijn de eerste resultaten al zichtbaar. Van Kampen wijst in het bosvak jonge eikjes aan die vanzelf zijn opgekomen, toont een aantal kruiden en grassen en staat stil bij een bergje boomstammen dat is blijven liggen. Ook

toont hij een Oostenrijkse den die geringd is en daardoor langzaam afsterft. Van Kampen: “Afgelopen jaar is twintig tot dertig procent van de bomen die wij omzagen als dood hout blijven liggen of staan. Op dood hout groeien paddenstoelen en er leven insecten die vogels aantrekken. Spechten maken holen en nesten in dood hout. Die hollen trekken weer andere vogels aan, maar ook bijvoorbeeld boomkruipers. Dit jaar voeren we helemaal geen hout af, en blijft al het hout in het

“Jaar na werkzaamheden zijn eerste resultaten zichtbaar: het duinbos wordt soortenrijker.”

duin. Bos kappen is bij ons geen verdienmodel. Een ingreep moet aantoonbaar bijdragen aan soortenrijkere natuur. Daarom laten we ook het nodige hout liggen.” In november is gewerkt in een aantal bosvakken en in 2024 staat weer een aantal locaties op het programma voor bosverjonging. “Dit is echt

Huidige situatie (links) en het streefbeeld (rechts).

maatwerk, hier en daar creëren we een open plek, elders maken we alleen ruimte voor loofbomen die in de verdrukking staan. Ook zijn er boszomen waar we meer afwisseling nastreven.”

Droogte

Het duinbosbeheer is beheer voor de toekomst, legt van Kampen uit. “Over veertig tot vijftig jaar is pas echt goed zichtbaar waar we nu de basis voor leggen. Bos moet tegen een stootje kunnen. Eentonig bos is kwetsbaar voor ziektes en klimaatinvloeden. De ingrepen van vandaag zijn er voor het bos van toekomstige generaties. We maken duinbossen robuuster en klimaatbestendig, zodat de biodiversiteit beschermd is en kan opbloeien.”

Beheeradviesgroep

Waternet gaat zorgvuldig te werk. Aan de ingrepen is onderzoek vooraf gegaan door verschillende experts. Roofvogelonderzoekers konden meepraten over locatiekeuzes en de plannen zijn uitvoerig besproken en opgesteld met de Beheeradviesgroep van Waternet. Deze adviesgroep bestaat onder andere uit omwonenden van de AWD,

Van achter naar voren en van links naar rechts: Maarten van Kampen, Lucas Gans, Jamie Massaar, Merel Molenaar, Peter Mohlmann, Jesper van Dijk.

natuurspecialisten en frequente bezoekers. Hoe er op de plannen is gereageerd, willen we graag weten. Van Kampen: "Er zijn mensen die het maar niets vinden dat we bomen omzagen en een gedeelte afvoeren. Anderen zijn vanaf het begin voorstander. Gebleken is dat als we mensen goed informeren over de aanpak en de doelen en ze in het veld laten zien wat we doen en waarom, dat er dan al snel begrip is."

Damhertenbeheer

Het is niet toevallig dat Waternet vorig jaar is gestart met kleinschalig bosbeheer. Maarten van Kampen: "Dit is een uitstekend moment in de tijd. We zien dat het damhertenbeheer goed op gang is en dat het aantal damherten afneemt. Pas nu kunnen we onderzoeken of in de bosvakken die we onder handen nemen nieuwe aanplant en spontane begroeiing blijft staan en niet alles wordt opgegeten. Om te kunnen vergelijken zijn er twee verjongingsplekken afgesloten met een raster, zodat herten op afstand blijven."

Eekhoorn

De ontwikkelingen in de bosvakken worden bijgehouden door Merel Molenaar van Waternet. Met piketpaaltjes zijn vakjes gemaakt waar alles wat er aan groen de kop opsteekt, wordt bijgehouden. Molenaar: "We zien her en der van alles verschijnen: jonge esdoorn, berkjes, brandnetels, grassen, lijsterbes, inheemse kers en andere soorten. Ook heeft een eekhoorn intrek genomen in een

boom aan de rand van een verjongingsbos." Om wandelaars te informeren over de ingrepen staan er langs wandelpaden informatieborden met een beknopte uitleg en een QR-code die linkt naar onderzoeken, bosbeheerplannen en uitvoeringsplannen op de website van AWD. "Wordt er ergens gewerkt dan kunnen wandelaars ons gerust met vragen aanspreken," zegt Peter Mohlmann, voorman van de zaagploeg. "Als het zo uitkomt nemen we altijd even de tijd om vragen te beantwoorden."

Kleinschalig bosbeheer in de waterleidingduinen wordt mede mogelijk gemaakt met subsidie van Provincie Noord-Holland.

“Ik ben een mensenmens”

Boswachter Gerard Scholten is met pensioen. Eind november nam hij afscheid van de waterleidingduinen. Vijf vragen aan een mensenmens met passie voor de natuur.

Gerard, wanneer ben je als boswachter begonnen en wat waren je taken?

"Eind 1998 ben ik gestart. Daarvoor was ik wijk-verpleegkundige. Van de eerste dag herinner ik me een introductierondje in het duin. "Jeetje, dacht ik, 'mag ik hier echt werken?' Als boswachter mocht ik me vijftientig jaar ontfermen over bijzondere dieren en planten. Daarnaast was ik als 'gastheer' de verbinding met het publiek, de media, de omgeving en collega's. Ook was ik boa-handhaver en lid van het redactieteam van Struinen."

Wat is je mooiste herinnering?

"De ontmoeting met Cecile, met wie ik anderhalf jaar geleden ben getrouwd. Zij was in het duin vaak één van de eerste wandelaars en fotografen. Cecile kwam als restauranteigenaresse graag in de duinen om te ontspannen. Na het eerste gesprek raakten we vaker aan de praat. Verder heb ik mooie natuurherinneringen: van de geboorte van

damhertkalfjes en de eerste nachtegalen in het voorjaar, tot de komst van trompetterende wilde zwanen in de herfst."

Wat blijft je nog meer bij?

"Als boa heb ik ooit achter een illegale fietser aan gezeten. Ik moest de man afsnijden om hem halt te houden. Het bleek een overspannen jonge vader die al snel in huilen uitbarstte. Om hem te troosten heb ik de man in mijn armen gesloten en hem maar zonder vermaning naar de ingang laten terugfietsen."

Wat ga je het meeste missen?

"De contacten met collega's, de vriendelijke bezoekers en de surveillancerondjes in het duin."

Zeg je de duinen helemaal vaarwel, of zien bekenden je nog terug?

"Ik maak met anderen de duinen-podcast Tierelier en dat blijf ik doen. Ook zal ik hier nog geregeld komen 'vogelen'. Als vrijwilliger van de Zonnebloem verzorg ik natuurwandelingen met eenzame ouderen. Ik was, ben en blijf een mensenmens. De boswachtersfunctie was mij op het lijf geschreven."

Uitzicht op de zuidelijke punt van het infiltratiegebied, met aan de horizon de Zeereep bij de Noordzee en ervoor het Rechte Schusterkanaal. Links ligt het Waterhennenbos. Het kanaal is vernoemd naar Leo Schuster, die op 12 mei 1852 werd benoemd tot Commissaris van de Duinwater-Maatschappij, de voorloper van Waternet. Het kanaal is gegraven in 1879.

Vinkershuisje gebouwd in 1854.

Langs sporen van bezitters en bezetters

Het landschap in de Amsterdamse Waterleiding-duinen (AWD) is door de eeuwen heen ingekleurd door grondbezitters en gebiedsbezetters. Die historie ligt verborgen in het duinzand en is hier en daar nog te zien. Verborgen of niet, het duin van nu vertelt nog veel over vroeger. Deze afwisselende winterwandeling gaat langs jachthutten, bunkers en grenspalen.

Loop vanaf ingang Oranjekom/Oase rechtdoor over de klinkerweg en ter hoogte van de eerste afslag, linksaf het talud af naar de Vinkenbaan met het Vinkershuisje Zeerust. Dit is gebouwd in 1854 in opdracht van Aernout van Lennep. In de AWD zijn in de achttiende eeuw vijf vinkenbanen aangelegd. Het was voor de bezitters van buitenplaatsen de ideale plek om in het najaar vogels te vangen. Een vinkenbaan of 'druip' is een veldje,

ingericht om vinken te lokken. Dat ging er niet lieflijk aan toe. De vinkenvanger loerde vanuit het huisje door de kijkgaten naar de druip. Met een ruk aan het vinkentouw trok hij de uitgespreide netten naar zich toe. De vinken werden gedood en als lekkernij opgegeten. In het Vinkershuisje zijn portretten te zien van beroepsvinkers uit vervlogen tijden. De teksten die erbij staan zijn van 'meester-vinker' Cornelis van Lennep.

In de gaten

Loop links langs het huisje naar de Oosterduinrel en steek die over, blijf rechtdoor lopen via een struinp pad omhoog naar de Verdeelvijver. Hier linksaf en bij de 'waterval' weer linksaf richting het Vinkenveld. Op het kruispunt van zandpaden, schuin rechts omhoog en iets rechts aanhouden en naar beneden lopen. Het helmgras markeert

In het kort

Start: ingang Oranjekom/Oase
Lengte: ca. 7 km
Duur: 2 uur
Typering: over zand- en struinpaden en een stuk klinkerweg
Geschied voor: liefhebbers van cultuurhistorie

de strook waar een deel van de toevoersloot sinds 2017 ondergronds loopt. Voor het Naaldenbos links en bij de schuilhut op de klinkerweg rechtsaf. Voor de bocht links, het zandpad op. Hier loopt u langs het huisje Schuil en Rust, gebouwd rond 1900 ook door de Van Lenneps. Het was een schuilkeet van de jachtopzichter voor de fazantenjacht, maar ook bedoeld om verboden stroperij in de gaten te houden.

Uit handen blijven

Bij Schuil en Rust rechtdoor lopen en de dam oversteken. Schuin linksaf en omhoog, helemaal doorlopen naar het Vliegermonument, dat een dramatische gebeurtenis uit de Tweede Wereldoorlog markeert. Op het kruispunt rechtsaf en voor het kanaal rechtsaf. Op de T-kruising links, het klinkerpad volgen. Dit gaat over in een zandpad. Verderop komt u langs de Museumbunkers, opslagplaatsen uit 1941 voor kostbare museumstukken die uit handen van de bezetter moesten blijven. Doorlopen en bij de T-kruising rechtsaf en bij de

volgende afslag linksaf terugwandelen, langs nog een bunker, naar het bezoekerscentrum.

Rijk grondbezit

In het bezoekerscentrum staat een oude grenspaal van Jan Six II (1668-1750), waarvan er meerdere in het duin hebben gestaan. Deze grenspalen markeren grondbezit. In 1722 zijn er duingebieden in handen gekomen van rijke adellijke particulieren. Veel ervan was voor Jan Six (1618-1700), een rijke koopman uit Amsterdam. Zijn vriend, de beroemde schilder Rembrandt, heeft het Six-monogram op de paal ontworpen. Gebiedspalen zijn er ook nu nog. Achter het beeld van Verkade op het plein is een groene paal GW4 Amsterdam te zien uit de 19e eeuw. Het opschrift geeft aan dat gemeente Amsterdam eigenaar is van de AWD.

In de winter zullen we het Vinkershuisje enkele zondagen voor bezichtiging openstellen. Informeer bij het bezoekerscentrum naar de exacte openingstijden.

Kaartverkoop verandert

Waternet wil minder plastic in omloop brengen. Nieuwe jaar-kaarten krijgt u daarom alleen nog als pdf-bestand per e-mail. Wilt u toch een gedrukte plastic jaarkaart ontvangen, kunt u die optie nog aanvinken. Op verzoek van een boswachter toont u de jaarkaart op uw mobiel, in uw 'MijnAWD-account' (als u die

heeft aangemaakt) of als gedrukt exemplaar. Voor ruiterjaar kaarten verandert de geldigheid van een kalenderjaar in geldigheid vanaf aankoopdatum. Een dagkaart voor ruiters wordt losgekoppeld van de ruiterjaar kaart en kan ook met een Ruitersbewijs worden besteld.

Telpalen bij de ingangen

Sinds november staan er telpalen bij de ingangen. Die tellen bezoekers die het gebied in- en uitgaan. Met de informatie leert Waternet hoeveel mensen er per ingang op specifieke tijden binnenkomen en weer vertrekken. Met de gegevens kunnen we u straks vooraf informeren over verwachte drukte. Bezoekers worden met een infraroodstraal geteld. Een telpaal registreert dus alleen een beweging.

Denk mee in het AWD-panel!

In de Amsterdamse Waterleidingduinen (AWD) produceert Waternet drinkwater, beschermt natuur én ontvangt bezoekers. Voor deze drie taken streven we balans na. Maar hoe ervaart u de AWD en waarom komt u hier graag? Op deze en andere vragen kunt u antwoord geven in het AWD-panel. Dit panel bestaat uit

bezoekers van de waterleidingduinen. Wilt u ook lid worden en meedenken? Ga dan via deze QR-code naar awdpanel.crowdttech.com

Expositie over 170 jaar duinwater

In bezoekerscentrum Oranjestad is de tentoonstelling '170 jaar duinwater uit de kraan' te bezichtigen. Neem een kijkje hoe de waterleidingduinen al sinds 1853 zorgen voor helder en gezond drinkwater voor de stad Amsterdam.

Werkzaamheden in het duin

Ook deze winter wordt er weer op diverse locaties gewerkt. Zo baggeren medewerkers de infiltratiegeulen 4, 5, 6 en 8. Ook worden op locaties maaiwerkzaamheden uitgevoerd en zijn beheermedewerkers druk met bosbeheer. De beheerploeg is gestart met kleinschalig

bosbeheer (zie pagina 6, 7 en 8). Verder zijn we in overleg met terreineigenaren om konijnen te vangen die bij hen niet gewenst zijn. We zetten die konijnen uit in de AWD waar ze als kleine grazers de biodiversiteit helpen herstellen.

Tip van
boswachter
Jeroen
Engelhart

De winter deelde afgelopen weken enkele speldenprikjes uit en laat nu op koude ochtenden de bodem wit rijpen. Vanuit Zweden, Noorwegen, Finland en Rusland komen tal van trekvogels naar ons kikkerlandje om te overwinteren. Nonnetjes, wilde zwanen en grote en kleine zaagbekken leggen hiervoor duizenden kilometers af. 'Waarom', denkt u misschien, 'in Nederland is het toch ook koud?'

Wintergasten vliegen met de vorstgrens mee. Waar koude en warmere luchtlagen elkaar treffen, stoppen trekvogels met vliegen. In het noorden van Europa kan het erg hard vriezen. Min 20 is er geen uitzondering. Het vriest er vaak zo hard dat open water al snel bevroert en watervogels voor hun voedsel afhankelijk zijn van plassen, meren en kanalen in zuidelijker Europa. Ons duinwater bevroert vanwege de stroming minder snel, zodat sommige trekvogels nagenoeg de hele winter in de AWD verblijven. Deze fraaie wintergasten en grote en kleine zaagbekken hebben in de AWD een ideale overlevingsplek gevonden, en komen hier vaak al generaties lang. Juist door het wat zachte klimaat in de duinen en de aanwezigheid van veel water voelen trekvogels zich helemaal thuis in de waterleidingduinen.

Wie op een frisse winterochtend langs kanalen wandelt, doet er goed aan een verrekijker mee te nemen. De kans is groot dat er wintergasten op het water dobberen. Vogels kijken is een kwestie van geduld. Neem naast de verrekijker gerust een thermoskan koffie of thee mee. Dat is verwarmend op de koude ochtenden die nog volgen.

COLOFON

Struinen is een uitgave van Waternet. Jaarkaarthouders kunnen zich gratis aanmelden via awd.waternet.nl.

Tekst en hoofdredactie:
Michel Verschoor

Ontwerp:
Noortje Boer

Aan deze Struinen werkten mee:
Miranda Kok, Gonneke Streng, Max van Steijn, Mark van Til, Luc Geelen, Nathalie Delfos, Jeroen Engelhart, Maarten Jan van der Meulen en Maarten van Kampen.

Fotografie:
Alwin Slomp (cover, p.3, p.9 en p.10),

Pauline van Marle (p. 5), Van Jaaf Information Design (p. 6, 7), Michel Verschoor (p.8), Jan Dirk Bol (p. 12), Waternet-archief (p.13), Gonneke Streng (p. 15), Jan Dirk Bol (p. 16).

Tips voor de redactie:
awd@waternet.nl
Vogelengangseweg 21

Waterleidingplas Loenderveen

Twee derde van het drinkwater voor Amsterdam wordt in de AWD gezuiverd. Een derde komt uit de Waterleidingplas bij Loenderveen. Daar ligt een prachtig drinkwater-natuurgebied waar Waternet ook

winterse excursies verzorgt. Ga mee op kerstwandeling met de boswachter op 26 december of boek een snertwandeling voor een mooie start van 2024. Je kunt er wintergasten spotten in een normaal voor publiek gesloten gebied. Scan de QR-code voor meer informatie.

